

بررسی ساختار ترشحی در برخی گونه‌های جنس *Hypericum L.* در ایران

مهناز بیات^{*}، محمد رضا رحیمی نژاد و لی لی قائم مقامی

اصفهان، دانشگاه اصفهان، دانشکده علوم، گروه زیست‌شناسی

تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۱/۲۸ تاریخ دریافت: ۹۲/۱۲/۱۸

چکیده

جنس *Hypericum L.* از خانواده Hypericaceae گونه، انتشار جهانی دارد. این جنس در ایران شامل ۱۹ گونه است. طیف گسترده‌ای از ترکیبات فعال بیولوژیک در این گیاه شناسایی شده، از جمله نفتودیانترون‌ها مانند هایپریسین و سودوهایپریسین که بیشترین کاربرد آن خاصیت ضدافسردگی است. در این پژوهش که با هدف برقراری ارتباط میان داده‌های ترشحی، بافت‌شناسی و ریخت‌شناسی انجام شد، ساختار ترشحی و بافت‌شناسی اندام‌های رویشی و زایشی در گونه‌های، *H. dogonbadanicum*, *H. androsaemum*, *H. perforatum*, *H. tetrapterum*, *H. scabrum*, *H. triquetrifolium*, *H. asperulum*, *H. lysimachioides*, *H. elongatum*, *H. hirtellum*, *H. davisii*, *H. apricum*, *H. helianthemoides*, *H. vermiculare*, *H. hirsutum*, *H. linarioides*, *H. armenum* بافت در تفکیک و شناسایی گونه‌ها، بافت ترشحی است. در این جنس ساختار ترشحی سازمان یافته و منحصر به فرد شامل کانال‌های ترشحی، کیسه‌های ترشحی (غدد نیمه مشفاف) و گرهک‌های کوچک تیره‌رنگ چندسلولی (غدد سیاه) وجود دارد. این ساختارها می‌توانند در ساقه، برگ‌ها، گلبرگ‌ها، کاسبرگ‌ها، پرچم‌ها و برچه‌ها وجود داشته باشد. اما همه این ساختارها در همه گونه‌ها وجود ندارد و در اندام‌های مختلف یک گونه نیز وجود و پراکنده‌گی متفاوتی دارد. کانال‌های ترشحی در همه گونه‌ها وجود دارد ولی از نظر تعداد، نوع و جایگاه متفاوت است. کیسه‌های ترشحی در همه گونه‌ها وجود دارد ولی از نظر قطر حفره و محل قرارگرفتن تفاوت‌هایی را نشان می‌دهد. گرهک‌های تیره‌رنگ هم فقط در برخی گونه‌ها و در بعضی از اندام‌های آنها وجود دارد. بر پایه مشاهدات فوق، یک کلید تشخیصی ارائه شد که تا حدود زیادی با رده‌بندی‌های موجود مطابقت دارد.

واژه‌های کلیدی: *Hypericum L.*، ایران، ترشحی، بافت ترشحی.

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۳۱۳۳۹۱۳۵۶۱، پست الکترونیکی: m.bayat@of.iut.ac.ir

مقدمه

ترکیبات فعال بیولوژیک در این گیاه شناسایی و گزارش شده، از جمله می‌توان به نفتودیانترون‌ها (هایپریسین و سودوهایپریسین)، آسیل‌فلوروگلوسینول‌ها (هایپرفورین و ادھاپرفورین)، زانتون‌ها، فلاونوئیدها، روغن‌های ضروری، آلکالوئیدها و تانن‌ها اشاره کرد (۱۶). بیشترین کاربرد این گیاه خاصیت ضدافسردگی، ضدالتهاب، ضدمیکروب، ضدویروس، ضددرد، ضدسرطان، درمان میگرن، زخم و سوختگی است (۳،۶،۱۳). در ایتالیا Ciccarelli آناتومی و ساختار ترشحی *H. perforatum* را مورد بررسی قرار دادند (۹،۱۰). مطالعه فراساختاری گرهک‌های

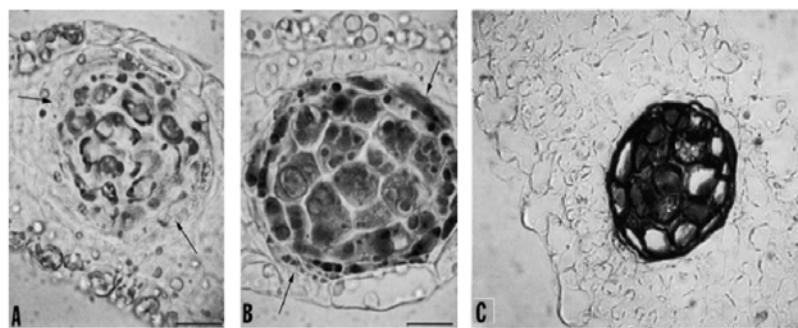
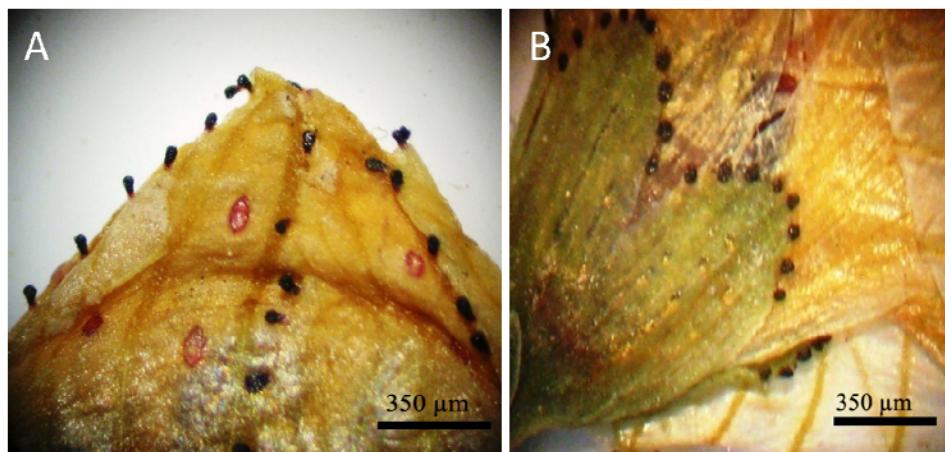
جنس *Hypericum L.* با داشتن حدود ۵۰۰ گونه انتشار جهانی دارد و واجد عناصر علفی چند ساله و یا بوته‌ای تا درختچه‌های کوچک است. این جنس دارای ۳۶ بخش در دنیاست (۱۱). این جنس در ایران شامل ۱۹ گونه، ۴ زیرگونه و ۴ واریته است. بطور کلی گونه‌های این جنس در ایران به ۵ بخش *Androsaemum*, *Campylosporus*, *Taeniocarpium*, *Hypericum*, *Hirtella* تعلق دارند (۱). برخی گونه‌های آن که در ایران با اسمی مختلفی مانند گل راعی، علف چای و هوفاریقون شناخته می‌شوند از نظر دارویی و پزشکی اهمیت زیادی دارند. طیف گسترده‌ای از

هستند و در مقطع عرضی ساختاری مشابه با غدد نیمه شفاف دارند. کanal‌های ترشحی تیپ C: کanal‌های تیپ C دارای مجرای پهنه‌ی هستند که توسط یک یا چند لایه فشرده از سلول‌های ترشحی با دیواره نازک احاطه شده است. این ساختارها به وسیله یک یا دو لایه از سلول‌های پارانشیمی پهنه‌ی دربر گرفته شده است. کanal‌های تیپ B و C در مراحل شکل‌گیری، دارای شیوه‌ی نمو متفاوتی هستند (۹). ج) غدد تیره‌رنگ (گرهک‌های سیاه): این غدد اولین بار توسط Green غدد تیره (dark glands) نامیده شد (۱۵). همچنین با نام گرهک (nodule) و یا گرهک‌های سیاه هم شناخته می‌شوند (۲۲ و ۱۲). این غدد مهمترین ساختار ترشحی در بعضی از گونه‌های این گیاه است. مطالعه تشریح و بافت‌شناسی غدد تیره واقع در برگ‌ها و گلبرگ‌ها از چندین سال پیش آغاز شده است (۱۵ و ۱۹). این غدد محل ستز هیپریسین و پسودو‌هیپریسین می‌باشند (۲۹). غدد تیره شامل یک دسته از سلول‌های کامل و دست نخورده‌ای هستند که بتدريج توسعه یافته و تیره رنگ شده و به جای حفره، بصورت گرهک سلولی شکل می‌شوند. در مطالعات با میکروسکوپ نوری و الکترونی سه فاز مختلف نمو در این گرهک‌ها قابل مشاهده است، شامل گرهک‌های خیلی جوان، نمو یافته و بالغ (شکل ۱).

این ساختارها می‌توانند در ساقه، برگ‌ها، گلبرگ‌ها، کاسبرگ‌ها، پرچم‌ها و برچه‌ها وجود داشته باشد (شکل ۲). در این پژوهش که با هدف برقراری ارتباط میان داده‌های تشریحی، بافت‌شناسی و ریخت‌شناسی انجام شد، ساختار ترشحی بعنوان مهمترین بافت مولّد مواد مؤثرة دارویی در گونه‌های مختلف این جنس در ایران مورد بررسی دقیق قرار گرفت. بررسی صفات تشریحی و بافت‌شناسی در کنار صفات ریخت‌شناسی می‌تواند در شناسایی و رده‌بندی گونه‌های مختلف مورد استفاده قرار بگیرد.

ترشحی گونه H. perforatum توسط Onelli و همکاران انجام شد (۲۲). Zobayed و همکاران تأثیر عوامل محیطی بر تجمع هیپریسین در غدد سیاه‌رنگ گونه H. perforatum را بررسی کردند (۲۹) و آنatomی و ساختار ترشحی چند گونه Hypericum با فرم‌های حیاتی مختلف توسط Gitea و Lotocka Osinska در هلند بررسی شد (۱۸). همکاران ساختار تشریحی ساقه و ساختار ترشحی چند گونه Hypericum را در رومانی مورد بررسی قرار دادند و تفاوت‌هایی را مشاهده کردند (۱۴).

بررسی بافت ترشحی: در جنس L. hypericum تیپ‌های مختلف ساختار ترشحی وجود دارد، شامل غدد نیمه شفاف (کیسه‌های ترشحی)، کanal‌های ترشحی و غدد تیره‌رنگ (گرهک‌های سیاه‌رنگ) (۱۶، ۱۹، ۲۰، ۱۵، ۱۲، ۱۴، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۲۹، ۲۸، ۲۴، ۲۲، ۲۱، ۱۷، ۱۸). البته همه این ساختارها در همه گونه‌ها وجود ندارد (۲۵) و در اندام‌های مختلف یک گونه هم وجود و فراوانی متفاوتی دارد (۲۸، ۲۷، ۱۵). ساختار ترشحی جایگاه ستز و یا تجمع مواد بیولوژیک است که این مواد برای جداسازی تاکsonها بسیار مهم هستند (۲۶). الف) غدد نیمه شفاف (کیسه‌های ترشحی): غدد نیمه شفاف (شفاف تا کهربایی) یا غدد نقطه‌ای که کروی و یا کشیده (دوکی شکل) هستند، در واقع کیسه‌های ترشحی از نوع شیزوژن می‌باشند. این غدد حاوی ترکیباتی مانند فلوروکلوسینول‌ها و روغن‌های ضروری هستند (۹). حفرات ترشحی دارای دو تیپ فلئومی و مزووفیلی است. وجود، تعداد و محتوای کیسه‌های ترشحی در گونه‌ها و اندام‌های مختلف متفاوت است (۱۸). ب) کanal‌های ترشحی: این کanal‌ها شامل ۳ تیپ مختلف هستند (تیپ A, B, C). کanal‌های ترشحی تیپ A: در این نوع کanal‌ها مجرای کanal قطر بسیار کمی دارد و توسط ۴ سلول چند وجهی احاطه شده که این سلول‌ها در سمت مجرای کanal دارای دیواره بسیار نازکی هستند. کanal‌های ترشحی تیپ B: کanal‌های تیپ B دارای مجرای پهنه‌ی

شکل ۱- (A-C) مراحل نمو غدد تیره در گونه *H. perforatum* (Onelli et al., 2002)شکل ۲- تصویر گل در (A) گونه *H. davisii* و (B) گونه *H. elongatum* با غدد سیارنگ و غدد نیمه‌شفاف

دانشگاه اصفهان (HUI)، دانشگاه صنعتی اصفهان (HIUT)

و دانشگاه تهران (HUT) نگهداری می‌شود، انجام شد (جدول ۱). در ضمن، بعضی از گونه‌های مبادله شده با کشورهای دیگر (موجود در هرباریوم دانشگاه صنعتی اصفهان) و تعدادی از گونه‌ها بصورت تازه، از نقاط مختلف کشور جمع‌آوری و مورد مطالعه مجدد قرار گرفت.

جدول ۱- مشخصات نمونه‌های هرباریومی مورد استفاده در این پژوهش (HUI هرباریوم دانشگاه اصفهان) و (HUT) هرباریوم دانشگاه تهران.

مواد و روشها

ابتدا مطالعه منابع مختلف و جمع‌آوری اطلاعات به منظور جمع‌بندی تاریخچه ریخت‌شناسی، صفات تشریحی و بافت‌شناسی گونه‌های مختلف جنس *L.* در *Hypericum* در دنیا انجام شد. سپس مطالعه بر روی هفده گونه از جمعیت‌های متعددی که از نقاط مختلف ایران جمع‌آوری شده و بصورت نمونه‌های هرباریومی در هرباریوم‌های

نام گونه و بخش	شماره هرباریومی	محل جمع‌آوری و ارتفاع	نام جمع‌آوری کننده و تاریخ
<i>H. dogonbadanicum</i> Sect. <i>Campylosporus</i>	HUI ۷۲۶۰	جاده گچساران به سمت چرام، کیلومتر ۱۵، ارتفاع ۱۷۰۰ متر	سعیدی ۷۷/۳/۲۴
	۷۲۵۷HUI	گچساران، ارتفاع ۱۱۰۰ متر	سعیدی ۷۷/۳/۲۴
	۷۲۵۹HUI	جاده گچساران به طرف دهدشت، بعد از	مهرگان

		آبدیگون، ارتفاع ۱۲۰۰ متر	
<i>H. androsaemum</i> Sect. <i>Androsaemum</i>	HUI ۳۹۸۴	نوشهر، جنگل‌های خیرود کنار	رجیمی نژاد ۵۷/۱/۱۵
	۷۲۳۷HUI	چالوس، ارتفاع ۱۰۰ متر	سعیدی ۷۷ ۴/۱۱
	۱۲۴۶۹HUI	مازندران- نکا، ارتفاع ۱۵۰ متر	رجیمی نژاد
<i>H. tetapterum</i> Sect. <i>Hypericum</i>	HUI ۱۴۶۳۸	مازندران، پارک جنگلی نور	صاحبی - دهقان ۸۱/۴/۱۸
	۱۴۶۳HUI	مازندران، پارک جنگلی نور، ۶۰ کیلومتر به نوشهر، ارتفاع ۴۰ متر	آریاوند ۵۵/۴/۲۴
	HUI ۷۲۴۴	گیلان، ارتفاع ۱۰ متر	سعیدی ۷۷/۴/۱۳
<i>H. perforatum</i> Sect. <i>Hypericum</i>	HUI ۱۳۶۴۸	تهران، پلار به سمت کوه دماوند، ارتفاع ۲۲۷۰ متر	صاحبی و دهقان
	HUI ۱۳۵۱۵	مازندران- بهشهر به طرف کنار دریا، ارتفاع ۱۰ متر	صاحبی - سعیدی ۸۱/۴/۱۷
	HUI ۷۲۴۹	اردبیل، ارتفاع ۱۰۰۰ متر	سعیدی ۷۷/۴/۱۳
<i>H. triquetrifolium</i> Sect. <i>Hypericum</i>	HUI ۷۲۴۳	کرمانشاه، اسلام آباد غرب به سمت کوه‌دشت، کیلومتر ۶۵، ارتفاع ۱۰۰۰ متر	سعیدی
<i>H. scabrum</i> Sect. <i>Hirtella</i>	HUI ۱۳۵۴۱	تهران به طرف آبعلی، ارتفاع ۲۵۷۰ متر	صاحبی - دهقان ۸۱/۴/۱۵
	HUI ۳۹۹۵	اصفهان- فردیون شهر، میدانک، ارتفاع ۲۶۰۰ تا ۳۱۰۰ متر	نوروزی - اعتمادی ۶۰/۳/۲۰
	HUI ۷۲۴۵	کهگیلویه و بویراحمد- میمند، ۲۳۰۰ متر	سعیدی ۷۶/۳/۲۳
<i>H. asperulum</i> Sect. <i>Hirtella</i>	HUI ۷۲۳۹	سنندج- ارتفاع ۱۹۵۰ متر	سعیدی ۷۷/۳/۲۳
	HUI ۱۲۵۲۴	خرم آباد به دورود- گردنه رازان، ۱۲۰۰ متر	سعیدی ۷۶/۳/۲۳
<i>H. lysimachiooides</i> Sect. <i>Hirtella</i>	HUI ۷۲۴۷	پاوه، ارتفاع ۱۵۵۰ متر	سعیدی ۷۷/۳/۲۰
<i>H. elongatum</i> Sect. <i>Hirtella</i>	HUT ۳۳۳۲۴	مازندران، چالوس، پل زنگوله- دونبالا ارتفاع ۲۵۵۰ متر	-
<i>H. hirtellum</i> Sect. <i>Hirtella</i>	HUI ۱۲۸۲۷	همدان به سمت قروه، کیلومتر ۲۵ ارتفاع ۱۸۵۰ متر	سعیدی ۷۷/۲/۲۳
	HUI ۳۹۸۶	گردنه اسدآباد، ارتفاع ۱۷۵۰ متر	آریاوند ۵۶/۴/۱۹
<i>H. davisii</i> Sect. <i>Hirtella</i>	HUT ۷۵۶۶۶	آذربایجان، کولی بار به ابهر، ارتفاع ۱۷۳۵ متر	-
<i>H. apricum</i> Sect. <i>Hirtella</i>	HUI ۷۲۶۱	تبریز- مرند، ارتفاع ۲۱۰۰ متر	سعیدی ۷۷/۴/۱۴
	HUI ۷۲۵۵	تبریز، ارتفاع ۲۱۰۰ متر	سعیدی ۷۷/۴/۱۴

<i>H. helianthemooides</i> Sect. <i>Hirtella</i>	HUI ۷۲۵۲	خرم آباد به سمت ملاوی، کیلومتر ۳۰، ارتفاع ۱۱۰۰ متر	سعیدی ۷۶/۳/۲۳
	HUI ۱۰۳۴۶	اصفهان- شهرضا، دو کیلومتری جنوب غربی مهیار، ارتفاع ۱۷۰۰ متر	آریاوند- صاحبی ۶۳/۴/۵
	HUI ۱۳۵۴۰	تهران به طرف دماوند، ارتفاع ۱۵۳۰ متر	صاحبی- دهقان ۸۱/۴/۱۵
<i>H. vermiculare</i> Sect. <i>Hirtella</i>	HUI ۷۲۴۲	همدان، ارتفاع ۱۲۵۰ متر	سعیدی ۷۷/۳/۲۳
	HUI ۳۹۸۹	تهران، ارتفاع ۲۰۰۰ متر	آریاوند ۵۵/۴/۴
<i>H. hirsutum</i> Sect. <i>Taeniocarpium</i>	۱۵۷۳۱	Europe, Hert ford Shire	۲۰۰۲/۸/۲۸
	HIUT	Germany, Bavaria	۲۰۰۲/۴ Franconian Jura
<i>H. linariooides</i> Sect. <i>Taeniocarpium</i>	HUI ۷۲۵۳	-	-
<i>H. armenum</i> Sect. <i>Taeniocarpium</i>	HUI ۱۶۸۷۶	مازندران، پل زنگوله به طرف نسن- گلستانک	نادری ۸۶/۵/۷

CX21 متعلق به دوربین Canon مدل Eos و دوربین دستی.

در این پژوهش جمعیت‌های مختلف هفده گونه فوق مورد بررسی قرار گرفت و از هر انداز، بیش از بیست اسلامید میکروسکوپی تهیه و مطالعه شد (فقط موفق به پیدا کردن دو گونه *H. pseudolaeve* و *H. fursei* که در فلور ایران نام آنها ذکر شده نشدیم).

نتایج

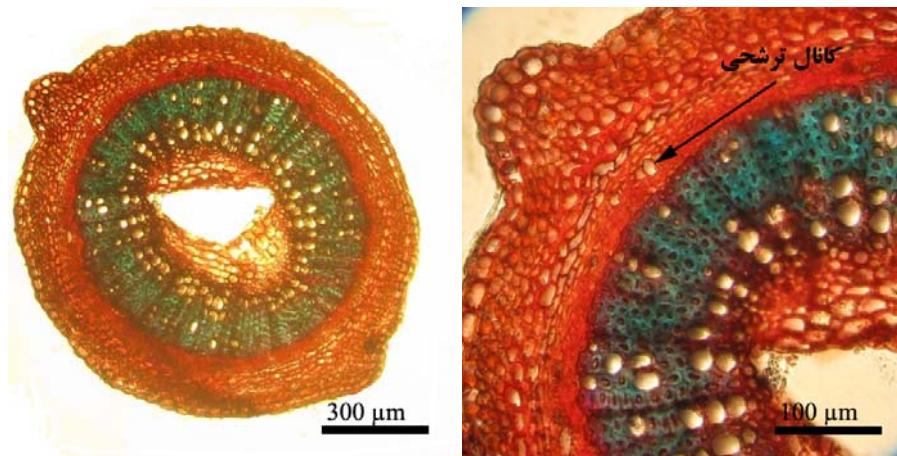
این مطالعه نشان داد که مهمترین بافت در تکیک و شناسایی گونه‌ها، بافت ترشحی است. انواع ساختار ترشحی در اندام‌های مختلف ۱۷ گونه مورد مطالعه، طبق جدول‌های ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ مقایسه شد، (وجود(+)، عدم(-)).

- بررسی ساختار ترشحی در ساقه: ساقه در اغلب گونه‌ها دارای دو باله (برجستگی) (شکل ۳) است. گونه *H. dogonbadanicum* ساقه در گونه *H. tetrapterum* دارای چهار باله است (شکل ۶). سطح ساقه در گونه *H. scabrum* زیر و چین‌دار و دارای برجستگی و کرک‌های غده‌ای فراوانی است (شکل ۵). کیسه‌های ترشحی واقع در پارانشیم پوستی، در بعضی گونه‌ها دیده می‌شود. این حفرات اغلب زیراپیدرمی بوده و

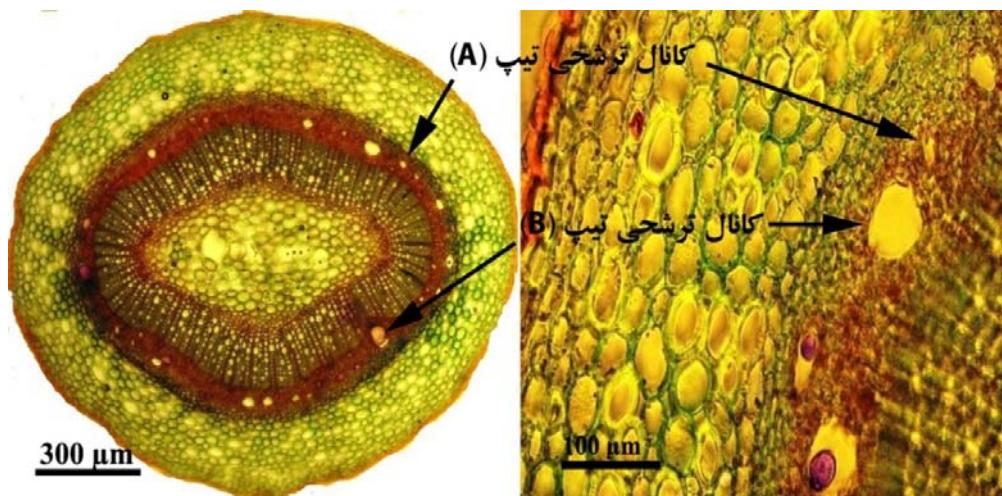
آماده سازی نمونه‌ها برای مطالعات تشریحی و بافت‌شناسی: برای تهیه برش‌های پارافینی میکروتومی و رنگ‌آمیزی آنها از روش‌های معمول سلول- بافت‌شناختی به روش زیر استفاده گردید: ۱- انتخاب اندام‌های برگ، گل و ساقه از جمعیت‌های مختلف بصورت مجزا، ۲- کنسرو کردن نمونه‌ها در محلول حاوی آب، الكل و گلیسیرین برای چند ماه، ۳- شستشوی ماده تثیت‌کننده، ۴- آبگیری (Dehydration) در محلول اتانول با درجات رو به افزایش و شفاف‌سازی با گزیلول یا (تولوئن) رو به افزایش، ۵- پارافین‌دهی با محلول‌های رو به افزایش پارافین مذاب (۶۰-۶۲ درجه سانتیگراد)، ۶- قالب‌گیری (Embedding) و تهییه بلوك در قالب‌ها، ۷- مقطع‌گیری (Sectioning) با میکروتوم و قراردادن نوارهای مقطع در محلول گرم (آب، البومن، گلیسیرین) و تثیت نوارهای مقطع بر روی لام‌های شماره‌گذاری شده و خشک کردن لام‌ها، ۸- پارافین‌زدایی (Hydration) با گزیلول در چندین مرحله و آب‌دهی مقاطع، ۹- رنگ‌آمیزی مقاطع روی لام (رنگ‌آمیزی مضاعف با سبز ید و قرمز کنگو)، ۱۰- آبگیری مقاطع و شفاف‌سازی نهایی (Mounting) و تثیت نمونه‌ها در محیط تثیت دائمی و چسبانیدن لام و ۱۱- مطالعه و عکس- برداری از نمونه‌ها با میکروسکوپ نوری Olympus مدل

بررسی ساختار ترشحی در برگ: کیسه‌های ترشحی موجود در پارانشیم برگ از نظر تعداد، قطر و جایگاه در گونه‌های مختلف متفاوت است. مثلاً در گونه *H. perforatum* قطر کیسه‌های ترشحی به اندازه ضخامت برگ است، یعنی از اپiderم فوقانی تا اپiderم تحتانی برگ گسترش یافته است ولی در اغلب گونه‌ها قطر کیسه‌های ترشحی کمتر بوده و به اندازه ضخامت پارانشیم نرده‌ای یا اسفنجی می‌باشد.

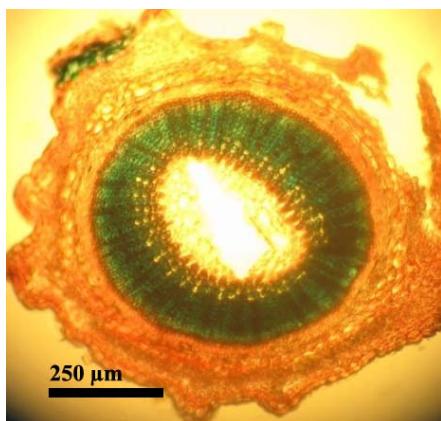
در بعضی گونه‌ها مانند *H. perforatum* و *H. lysimachioides* و *H. helianthemooides* هم این حفرات دیده می‌شوند. کانال‌های ترشحی نوع A و B در فلورئن اغلب گونه‌ها وجود دارد ولی در گونه‌هایی مانند *H. dogonbadanicum* این کانال‌ها فراوان‌تر و با وضوح بیشتری قابل مشاهده هستند (شکل ۴). غدد تیره-رنگ در سطح ساقه بعضی از گونه‌ها مانند *H. tetrapterum* دیده می‌شود (شکل ۶) (جدول ۲).

شکل ۳- مقطع عرضی ساقه دو باله با کانال‌های ترشحی واقع در آبکش پسین در گونه *H. triquetrifolium* (۱۰×)

شکل ۴- برش عرضی ساقه بدون باله با کانال‌های ترشحی تیپ (A) و (B) واقع در آبکش پسین در گونه *H. dogonbadanicum* (۴۰×) و (۱۰×)

شکل ۵- مقطع عرضی ساقه در گونه *H. scabrum* با برجستگی های فراوان در سطح ساقه (۱۰X).

- بررسی ساختار ترشحی در اجزای گل: کیسه های ترشحی در کاسبرگ ها و گلبرگ های اغلب گونه ها دیده می شود.

در بعضی گونه ها مانند *H. dogonbadanicum* کیسه های ترشحی اغلب در حاشیه برگ وجود دارند ولی در سایر گونه ها این کیسه ها در سطح برگ پراکنده هستند. در همه گونه ها کanal های Tip A در فلوئم رگبرگ ها وجود دارد ولی کanal های Tip B در بعضی گونه ها قابل مشاهده نیست. گره ک های تیره رنگ درونی فقط در برگ بعضی از گونه ها وجود دارد که از نظر محل قرار گرفتن متفاوت است. مثلاً در برگ همه گونه های بخش *Hypericum* این گره ک ها وجود دارند و در گونه *H. triquetrifolium* تقریباً در نزدیکی حاشیه برگ دیده می شوند (شکل ۷) (جدول ۳).

جدول ۲- مقایسه ساختار ترشحی ساقه در گونه های مختلف جنس *Hypericum* L.

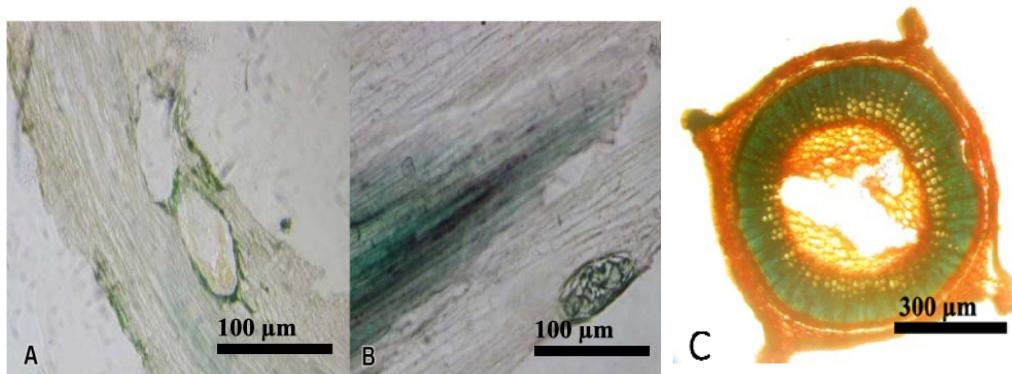
گونه	ساختار ترشحی	ساقه							
		کیسه ترشحی	A	کanal	B	کanal	C	کanal	گره ک سیاه درونی
<i>H. dogonbadanicum</i>	-	+		+	-		-	-	-
<i>H. androsaemum</i>	+	+		+	+		-	-	-
<i>H. tetrapterum</i>	+	+		+	+		-	-	+
<i>H. perforatum</i>	بندرت	+		+	+		-	+	+
<i>H. triquetrifolium</i>	+	+		+	+		-	-	+
<i>H. scabrum</i>	+	+		+	+		-	-	-
<i>H. asperulum</i>	+	+		+	+		-	-	+
<i>H. lysimachioides</i>	+	+		-	+		-	-	+
<i>H. hirtellum</i>	+	+		+	+		-	-	-
<i>H. elongatum</i>	+	+		+	+		-	-	-
<i>H. davisii</i>	+	+		بندرت	-		-	-	-
<i>H. apricum</i>	+	+		+	+		-	-	-
<i>H. helianthemoides</i>	+	+		بندرت	+		-	-	بندرت
<i>H. vermiculare</i>	+	+		-	+		-	-	-
<i>H. hirsutum</i>	+	+		+	-		-	-	-
<i>H. linarioides</i>	بندرت	+		+	+		-	-	-
<i>H. armenum</i>	+	+		+	+		-	-	-

جدول ۳- مقایسه ساختار ترشحی در برگ گونه‌های مختلف جنس *Hypericum L.*

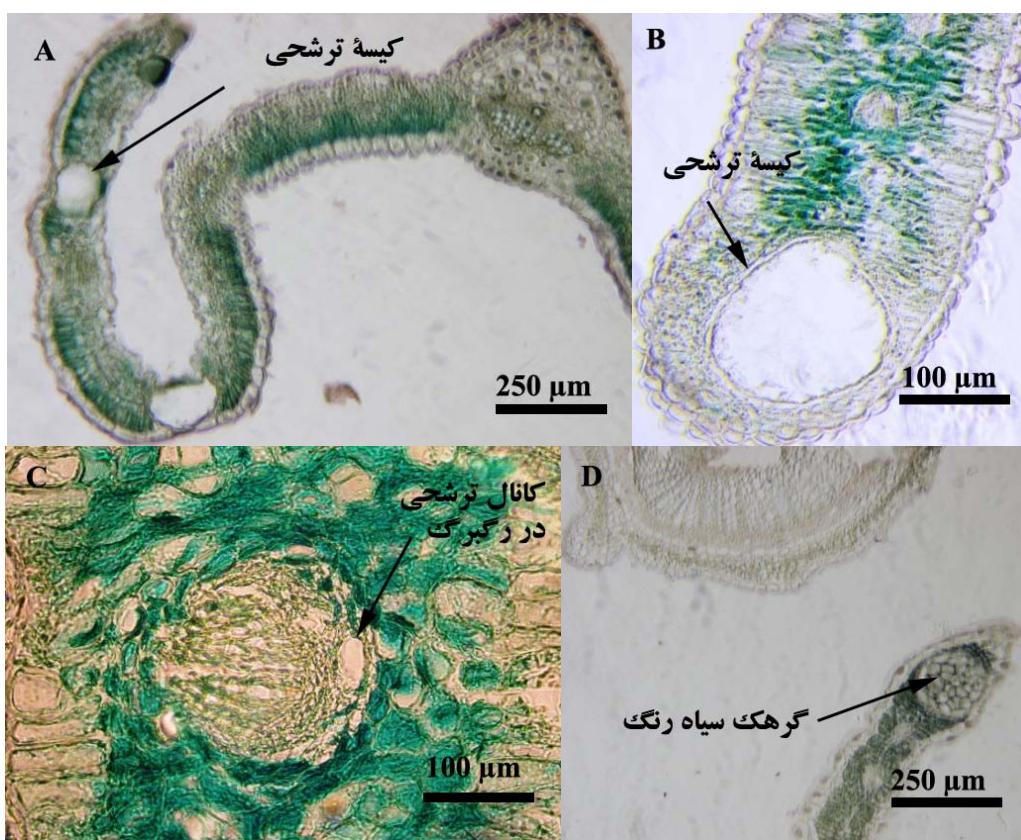
گونه\ساختار ترشحی	برگ							
	کیسه ترشحی	کanal A	B فلوئم	کanal پارانشیم	کanal C	گرهک سیاه درونی	گرهک سیاه حاشیه‌ای	
<i>H. dogonbadanicum</i>	+	+	+	-	-	-	-	
<i>H. androsaemum</i>	+	+	+	-	-	-	-	
<i>H. tetrapterum</i>	+	+	-	+	-	+	-	
<i>H. perforatum</i>	+	+	+	-	-	+	-	
<i>H. triquetrifolium</i>	+	+	-	-	-	+	-	
<i>H. scabrum</i>	+	+	+	+	-	-	-	
<i>H. asperulum</i>	+	+	+	-	-	+	-	
<i>H. lysimachioides</i>	+	+	+	-	-	+	-	
<i>H. hirtellum</i>	+	+	-	-	-	-	-	
<i>H. elongatum</i>	+	+	-	-	-	-	-	
<i>H. davisii</i>	+	+	+	-	-	-	-	
<i>H. apricum</i>	+	+	+	-	-	-	-	
<i>H. helianthemooides</i>	+	+	-	-	-	-	-	
<i>H. vermiculare</i>	+	+	-	-	-	-	-	
<i>H. hirsutum</i>	+	+	+	-	-	بندرت	-	
<i>H. linarioides</i>	+	+	+	-	-	بندرت	-	
<i>H. armenum</i>	+	+	+	-	-	بندرت	-	

جدول ۴- مقایسه ساختار ترشحی در کاسبرگ‌های گونه‌های مختلف جنس *Hypericum L.*

گونه\ساختار ترشحی	کاسبرگ							
	کیسه ترشحی	کanal A	B فلوئم	کanal پارانشیم	کanal C	گرهک سیاه درونی	گرهک سیاه حاشیه‌ای	
<i>H. dogonbadanicum</i>	-	+	+	+	-	-	-	
<i>H. androsaemum</i>	+	+	+	-	-	-	-	
<i>H. tetrapterum</i>	+	+	-	+	-	+	-	
<i>H. perforatum</i>	+	+	+	-	-	+	-	
<i>H. triquetrifolium</i>	بندرت	+	-	+	-	-	-	
<i>H. scabrum</i>	-	+	+	+	-	-	بندرت	
<i>H. asperulum</i>	+	+	+	-	-	+	+	
<i>H. lysimachioides</i>	+	+	+	+	-	-	+	
<i>H. hirtellum</i>	+	+	بندرت	+	-	-	+	
<i>H. elongatum</i>	+	+		+	-	-	+	
<i>H. davisii</i>	+	+	+	-	-	-	+	
<i>H. apricum</i>	+	+	+	+	-	-	+	
<i>H. helianthemooides</i>	+	+	+	+	-	-	+	
<i>H. vermiculare</i>	بندرت	+	-	+	-	-	+	
<i>H. hirsutum</i>	+	+	+	+	-	-	+	
<i>H. linarioides</i>	+	+	+	+	-	-	بندرت در راس	
<i>H. armenum</i>	+	+	+	+	-	-	+	

شکل ۶- (A-C) مقطع طولی و عرضی ساقه در گونه *H. tetrapterum* (A) کیسه ترشحی و (B) گرهک سیاه‌رنگ (C) ساقه چهار باله (۱۰X)

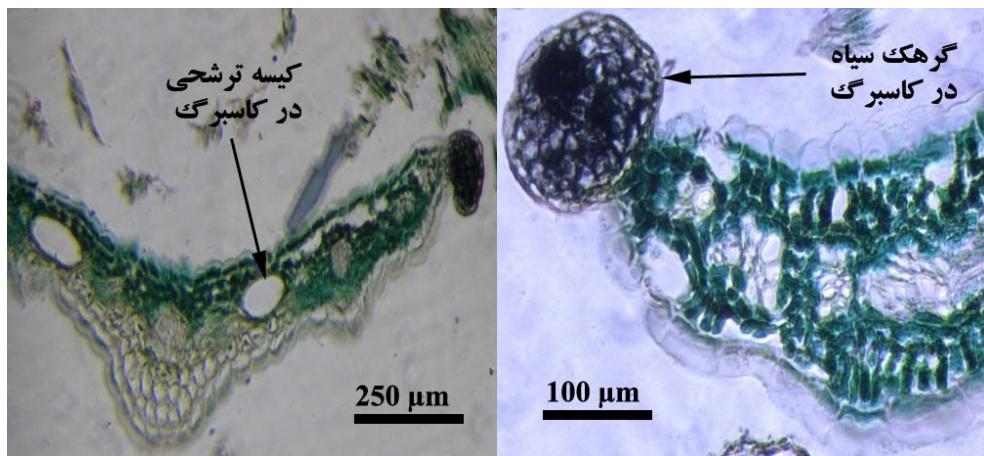
شکل ۷- ساختار داخلی برگ. (A) کیسه‌های ترشحی در برگ گونه (۱۰X)، (B) کیسه‌های ترشحی در حاشیه برگ در گونه *H. perforatum* (۱۰X)، (C) کanal‌های ترشحی در رگبرگ گونه (۴۰X) *H. dogonbadanicum* (۴۰X)، (D) گرهک‌های سیاه حاشیه‌ای در برگ گونه (۱۰X) *H. triquetrifolium*

کanal‌های ترشحی پارانشیمی وجود دارد. کanal‌های ترشحی در فلورم رگه‌های گلپوش، فقط در بعضی گونه‌ها و به سختی قابل مشاهده است. گرهک‌های سیاه‌رنگ در اغلب گونه‌ها وجود دارد ولی بعضی گرهک‌ها درونی هستند، یعنی در میان بافت مزوپلی قرار دارند و بعضی

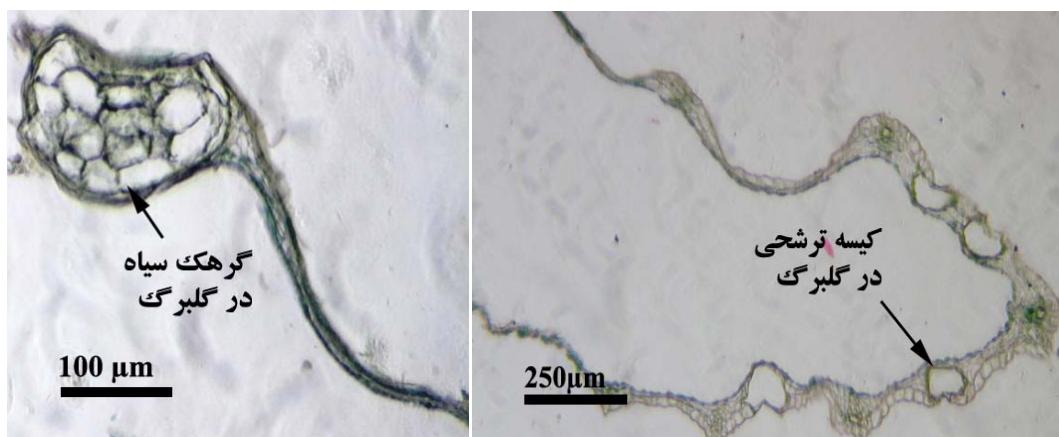
کانال‌های ترشحی در مزوپلی بعضی از گونه‌ها وجود دارد. مثلًا در گلبرگ‌های گونه *H. perforatum* غدد کهربایی دوکی کوتاه و گاهی بسیار کشیده دیده می‌شود که غدد کهربایی کشیده، و کanal‌های ترشحی تیپ B واقع در مزوپلی هستند. در کاسبرگ‌های گونه *H. tetrapterum* هم

بساک فقط در گونه‌های بخش *Hypericum* (*H. perforatum* *H. tetrapterum* *H. triquetrifolium*) دارای غده تیره‌رنگ و در سایر گونه‌ها دارای غده کهربایی است. برش عرضی از بساک پرچم‌ها نشان می‌دهد که غدد تیره‌رنگ، گرهک و غدد کهربایی کیسه ترشحی هستند (شکل‌های ۱۰ و ۱۱). در دیواره تخمدان همه گونه‌ها کanal‌های ترشحی تیپ A و C وجود دارد (شکل ۱۲).

بیرونی‌اند، یعنی کاملاً در حاشیه گلپوش قرار دارند و یا با پایکی خارج از حاشیه گلپوش قرار می‌گیرند. وجود و یا عدم وجود، تعداد، پایکدار و یا بدون پایک بودن و محل قرار گرفتن این گرهک‌ها در کاسبرگ‌ها و گلبرگ‌های گونه‌های مختلف متفاوت است (شکل‌های ۸ و ۹) (جدول ۴ و ۵). مقایسه ساختار ترشحی در گلبرگ‌های گونه‌های مختلف جنس *Hypericum L.* در جدول ۵ مشخص است.

شکل ۸- ساختار داخلی کاسبرگ با کیسه‌های ترشحی (۱۰×) و گرهک سیاه رنگ حاشیه‌ای (۴۰×) در گونه *H. lysimachoides*

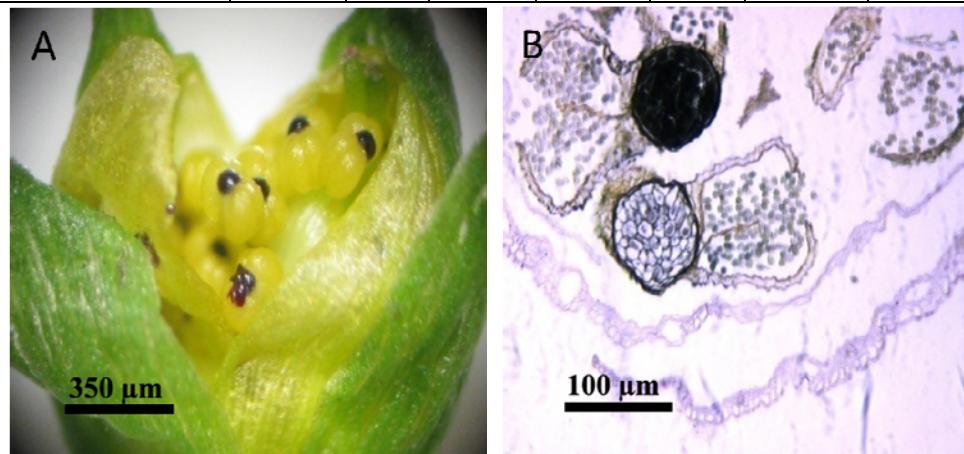

شکل ۹- ساختار داخلی گلبرگ با گرهک سیاه رنگ حاشیه‌ای (۴۰×) و کیسه‌های ترشحی (۱۰×) در گونه *H. perforatum*

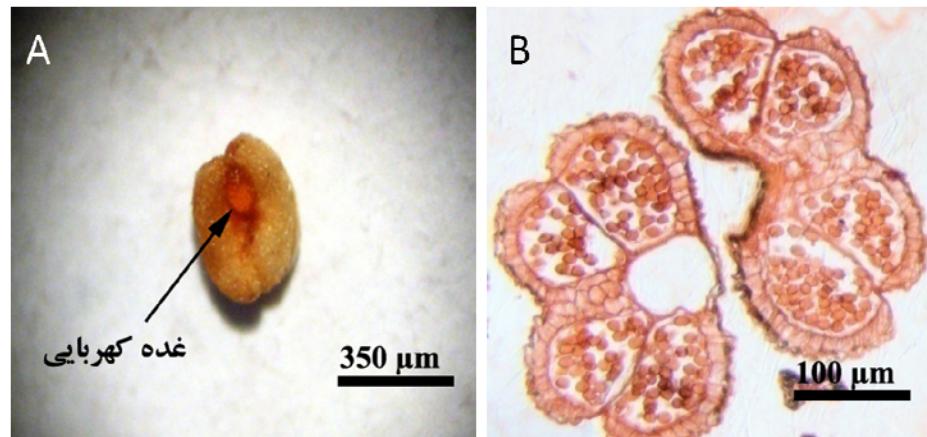
جدول ۵- مقایسه ساختار ترشحی در گلبرگ‌های گونه‌های مختلف جنس *Hypericum L.*

گونه	ساختار ترشحی	گلبرگ						
		کیسه ترشحی A	کanal B فلورئم	کanal B پاراشیم	کanal C	گرهک سیاه درونی	گرهک سیاه حاشیه‌ای	
<i>H. dogonbadanicum</i>	+	+	+	+	-	-	-	

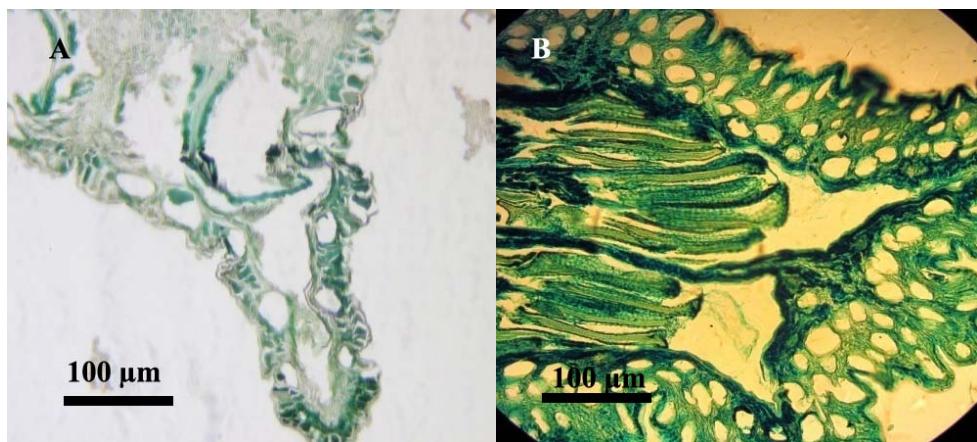
<i>H. androsaemum</i>	+	+	+	+	-	-	-
<i>H. tetrapterum</i>	+	+	-	+	-	بندرت	-
<i>H. perforatum</i>	+	+	+	+	-	+	+
<i>H. triquetrifolium</i>	+	+	+	+	-	-	-
<i>H. scabrum</i>	+	+	+	+	-	-	+
<i>H. asperulum</i>	+	+	+	-	-	+	+
<i>H. lysimachioides</i>	+	+	+	+	-	+	+
<i>H. hirtellum</i>	+	+	+	-	-	-	+
<i>H. elongatum</i>	+	+		+	-	بندرت	+
<i>H. davisii</i>	+	+	+	-	-	-	+
<i>H. apricum</i>	+	+	+	-	-	-	+
<i>H. helianthemooides</i>	+	+	+	بندرت	-	-	+
<i>H. vermiculare</i>	+	+	-	+	-	-	+
<i>H. hirsutum</i>	+	+	+	-	-	-	+
<i>H. linariooides</i>	+	+	+	+	-	-	+
<i>H. armenum</i>	+	+	+	+	-	-	+

شکل ۱۰ - (A) ساختار گل (۲,۵x) و (B) ساختار داخلی بساک با گرهک‌های سیاه رنگ (۱۰x) در گونه *H. tetrapterum*

شکل ۱۱ - (A) بساک با غده کهربایی در گونه *H. dogonbadanicum* (۳x)، (B) ساختار داخلی بساک (غده کهربایی در مقطع عرضی، ساختار کیسه ترشحی را نشان می‌دهد) (۴۰x) در گونه *H. helianthemooides*

(۴۰x) *H. dogonbadanicum* و (B) گونه *H. scabrum*. (A) گونه *H. dogonbadanicum* با کanal‌های ترشحی.

- ۶- الف- گلبرگ‌ها دارای غدد سیاه درونی ۷
- ب- گلبرگ‌ها فاقد غدد سیاه درونی ۸
- ۷- الف- کاسبرگ‌ها دارای غدد سیاه درونی ولی فاقد
H. asperulum کanal B پارانشیمی
- ب- کاسبرگ‌ها فاقد غدد سیاه درونی ولی دارای کanal B
H. lysimachioides پارانشیمی
- ۸- الف- ساقه زیر، با خطوط طولی متعدد و کرک‌های
غده‌ای *H. scabrum*
- ب- ساقه غیر زیر، بدون خطوط و بدون کرک‌های غده‌ای ۹
- ۹- الف- برگ دارای غدد سیاه، ساقه بندرت دارای غدد
H. elongatum سیاه
- ب- برگ فاقد یا بندرت دارای غدد سیاه، ساقه فاقد غدد
سیاه ۱۰
- ۱۰- الف- گلبرگ‌ها دارای کanal تیپ B پارانشیمی ۱۱
- ب- گلبرگ‌ها فاقد کanal تیپ B پارانشیمی ۱۴
- ۱۱- الف- برگ‌ها دارای کanal تیپ B فلوئئمی ۱۲
- ب- برگ‌ها فاقد کanal تیپ B فلوئئمی ۱۳
- ۱۲- الف- کاسبرگ‌ها بدون غدد سیاه حاشیه‌ای یا بندرت
در نزدیکی رأس دارای تعداد کمی غدد
H. linariooides سیاه
- ب- کاسبرگ‌ها اغلب دارای غدد سیاه متراکم، در نیمه
فوچانی *H. armenum*

بر پایه مشاهدات تشریحی و بافت ترشحی در این پژوهش، کلید تشخیصی زیر برای ۱۷ گونه از جنس *Hypericum* ارائه می‌شود:

- ۱- الف- بساک پرچم‌ها دارای غده سیاه ۲
- ب- بساک پرچم‌ها فاقد غده سیاه (اغلب دارای غده کهریابی) ۴
- ۲- الف- گلبرگ‌ها دارای غدد سیاه حاشیه‌ای و درونی،
برگ‌ها و کاسبرگ‌ها دارای کanal تیپ B فلوئئمی *H. perforatum*
- ب- گلبرگ‌ها فاقد غدد سیاه حاشیه‌ای، برگ‌ها و
کاسبرگ‌ها فاقد کanal تیپ B فلوئئمی ۳
- ۳- الف- کاسبرگ‌ها دارای غدد سیاه درونی، گلبرگ‌ها
فاقد کanal B فلوئئمی *H. tetrapterum*
- ب- کاسبرگ‌ها فاقد غدد سیاه درونی، گلبرگ‌ها دارای
کanal B فلوئئمی *H. triquetrifolium*
- ۴- الف- گلبرگ‌ها و کاسبرگ‌ها فاقد غدد سیاه حاشیه‌ای ۵
- ب- گلبرگ‌ها دارای غدد سیاه حاشیه‌ای و کاسبرگ‌ها
اغلب دارای غدد سیاه حاشیه‌ای ۶
- ۵- الف- ساقه و کاسبرگ فاقد کیسه ترشحی، ساقه فاقد
کanal ترشحی تیپ B پارانشیم، کanal‌های
تیپ A و B فلوئئم ساقه بسیار مشخص *H. dogonbadanicum*
- ب- ساقه و کاسبرگ دارای کیسه ترشحی، ساقه دارای
کanal ترشحی تیپ B پارانشیم، فاقد
سایر صفات فوق *H. androsaemum*

مخدوش بودن مژ تاکسونهایی مانند *H. vermiculare* و *H. helianthemooides* است که صفات ریخت‌شناسی به تنها‌یی کافی بنظر نمی‌رسند. طبق بررسی صفات تشریحی، مشخص شد که هرچند ساختار تشریحی ساقه و برگ در این دو گونه تقریباً یکسان است ولی در ساختار بافت ترشحی اجزای گل تفاوت‌هایی وجود دارد. بطور مثال در گونه *H. helianthemooides* کاسبرگ‌ها دارای کیسه‌های ترشحی بوده و کاسبرگ‌ها و گلبرگ‌ها در کanal ترشحی تیپ B فلورئی هستند، در صورتیکه در گونه *H. vermiculare* کاسبرگ‌ها بندرت دارای کیسه‌های ترشحی بوده و کاسبرگ‌ها و گلبرگ‌ها فاقد کanal ترشحی تیپ B فلورئی‌اند (۲). در منابع مختلف به شباهت ریخت-شناسی و قربات تاکسونومیک گونه‌های *H. asperulum* و *H. lysimachioides* (۲۵). تفاوت این دو گونه عمدتاً مربوط به وجود غدد سیارنگ در سطح پشتی کاسبرگ‌ها و شکل و خصوصیت نوک کاسبرگ‌هاست. در بررسی بافت ترشحی مشخص شد که در این دو گونه تفاوت‌های دیگری نیز وجود دارد. بطور مثال، در ساقه گونه *H. lysimachioides* کanal ترشحی تیپ B فلورئی وجود ندارد، در صورتیکه این کanal‌ها در ساقه *H. asperulum* دیده می‌شود. کanal تیپ B پارانشیمی، در گلبرگ و کاسبرگ گونه *H. lysimachioides* دیده نمی‌شود (۲). بنابراین با بررسی کلید تشخیصی فوق مشخص می‌شود که گونه‌های *H. perforatum* و *H. triquetrifolium* و *H. tetrapheratum* می‌باشند (بخش *Hypericum*) دارای ساختار ترشحی تقریباً مشابهی هستند و در این کلید کنار هم قرار گرفته‌اند. گونه *Campylosporus dogonbadanicum* از بخش *H. androsaemum* از بخش *Androsaemum* نیز با صفات متفاوتی کاملاً جدا شده‌اند ولی در گونه‌های مربوط به بخش *Taeniocarpium* و *Hirtella* اندکی تداخل دیده

- ۱۳- الف- کاسبرگ‌ها دارای کیسه ترشحی، کاسبرگ‌ها و گلبرگ‌ها دارای کanal تیپ B فلورئی *H. helianthemooides*
- ب- کاسبرگ‌ها بندرت دارای کیسه ترشحی، کاسبرگ‌ها و گلبرگ‌ها فاقد کanal تیپ B فلورئی
۱۴- الف- ساقه دارای کanal ترشحی تیپ B پارانشیمی ۱۵
ب- ساقه فاقد کanal ترشحی تیپ B پارانشیمی
۱۵- الف- گیاه دارای کرک‌های پوششی، برگ‌ها فاقد کanal تیپ B فلورئی
ب- گیاه فاقد کرک‌های پوششی، برگ‌ها دارای کanal تیپ B فلورئی
۱۶- الف- گیاه دارای کرک‌های پوششی، برگ بندرت دارای غدد سیاه
ب- گیاه فاقد کرک‌های پوششی، برگ فاقد غدد سیاه *H. davisii*

بحث

ساختار تشریحی و بافت شناسی گونه‌های این جنس تاکنون در ایران بررسی نشده است ولی میزان هیپریسین موجود در برگ و گل چند گونه *Hypericum* اندازه‌گیری شده (۳) و بررسی تغییرات ساختار تشریحی برگ در گونه *H. perforatum* تحت تیمار سرب انجام شده است (۴). در این خصوص کشاورزی و همکاران (۱۳۸۴) از بررسی صفات تشریحی در رده‌بندی چند گونه *Aegilops* استفاده کردند (۵). در این پژوهش که با هدف برقراری ارتباط میان داده‌های تشریحی، بافت‌شناسی و ریخت‌شناسی انجام شد، ساختار ترشحی بعنوان مهمترین بافت مولّد مواد مؤثرة دارویی، در گونه‌های مبادله شده با کشورهای دیگر (موجود در هریاریوم دانشگاه صنعتی اصفهان) مورد بررسی دقیق قرار گرفت. این مطالعه نشان داد که مهمترین بافت در تفکیک و شناسایی گونه‌ها، بافت ترشحی است و کلید تشخیصی فوق ارائه شد که با طبقه‌بندی‌های موجود مطابقت دارد و گونه‌ها را تا حدود زیادی از هم تفکیک می‌کند. از جمله مشکلات تاکسونومیک این جنس در ایران،

نتیجه‌گیری کلی

به دلیل اینکه کانال‌های ترشحی در همه گونه‌ها وجود دارد ولی از نظر تعداد، نوع و جایگاه متفاوت است، کیسه‌های ترشحی در همه گونه‌ها وجود دارد ولی از نظر قطر حفره و محل قرارگرفتن تفاوت‌هایی را نشان می‌دهد و گرهک‌های تیره‌رنگ هم فقط در برخی گونه‌ها و در بعضی از اندام‌های آنها وجود دارد؛ پس می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که بافت ترشحی، مهمترین بافت برای تفکیک و شناسایی گونه‌های این جنس است.

سپاسگزاری

از آقایان مهندس اسداله و مهندس ملکپور (گروه شیلات دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان) که در انجام این پژوهش همکاری کردند، تشکر و قدردانی می‌شود.

می‌شود و ساختار ترشحی نتوانسته است گونه‌های مربوط به این دو بخش را از هم تفکیک کند (۲). بررسی ساختار ترشحی در گونه‌های مختلف این جنس نشان داد که وجود و تعداد گرهک‌های تیره‌رنگ در هر اندام با میزان هیپریسین محاسبه شده در آن مطابقت دارد. برای مثال طبق بررسی جایمند و همکاران (۱۳۸۶) میزان هیپریسین در گل‌ها و برگ‌های گونه *H. perforatum* و *H. triquetrifolium* از سایر گونه‌ها بیشتر است (۳)، چون این گرهک‌ها در بساک پرچم‌ها و برگ‌های این دو گونه به تعداد زیاد وجود دارد، این رابطه منطقی بنظر می‌رسد، همچنین فقدان غدد سیاه رنگ در بعضی گونه‌ها مانند *H. androsaemum* و *H. dogonbadanicum* حاکی از پایین بودن میزان مواد مؤثره دارویی آنهاست و این نکته می‌تواند در انتخاب گونه، برای کشت گیاهان دارویی حائز اهمیت باشد. بنابراین برای بررسی تأثیر عوامل محیطی بر ساختار ترشحی در این گیاه نیاز به مطالعات تکمیلی بیشتری است.

منابع

- ۱- آزادی، ر.، ۱۳۷۸. فلور ایران، تیره گل‌راغی (Guttiferae)، شماره ۲۷. مؤسسه تحقیقات، جنگلهای و مراعات.
- ۲- بیات، م.، ۱۳۹۲. بررسی تشریح و بافت‌شناسی گونه‌های جنس *Hypericum L.* در ایران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد سیستماتیک گیاهی، دانشگاه اصفهان.
- ۳- جایمند، ک. و همکاران، ۱۳۸۶. اندازه‌گیری میزان هیپریسین در برگ و گل ۸ گونه *Hypericum*. فصلنامه گیاهان دارویی، سال هفتم، دوره اول، شماره مسلسل بیست و پنجم.
- 4- Avato, P., 2005. A survey of the *Hypericum* genus: secondary metabolites and bioactivity. Studies in Natural Product Chemistry. 30: 603–634.
- 5- Kشاورزی، م.، رحیمی‌نژاد، م. ر. و معصومی، ع.، ۱۳۸۳. بررسی ساختار تشریحی برگ در گونه‌های مختلف *Aegilops* از خانواده غلات در ایران. مجله زیست‌شناسی ایران، جلد ۱۸(۳): ۲۴۸–۲۳۷.
- 6- Baroni Fornasiero, R., Bianchi, A., Pinetti, A., 1998. Anatomical and ultrastructural observations in *Hypericum perforatum* L. leaves. Journal of Herbs, Spices and Medicinal Plants. 5: 21–33.
- 7- Bottega, S., Garbari, F., Pagni, A.M., 1999. Secretory structures in *Hypericum elodes* L. (Hyperaceae). I. Preliminary observations.
- 8- Ciccarelli, D., Andreucci, A. C. & Pagni, A. M., 2001. Translucent gland and secretory canals in *Hypericum perforatum* L. (Hypericaceae). morphological, anatomical and histochemical studies during the course of ontogenesis. Ann. Bot. 88: 637-644.
- 9- Attidella Scieta Toscana di Scienze Naturali Memorie Serie B. 106: 93–98.
- 10- Ciccarelli, D., Andreucci, A.C., Pagni, A.M., 2001. The “black nodules” of *Hypericum perforatum* L. subsp. *perforatum*: morphological, anatomical, and histochemical

- studies during the course of ontogenesis. Israel Journal of Plant Sciences. 49: 33–40.
- 11- Crockett, S.L., Robson, N.K.B., 2012. Taxonomy and Chemotaxonomy of the Genus *Hypericum*. Med Aromat Plant Sci Biotechnol. Author manuscript; available in PMC. 5(Special Issue 1): 1–13.
- 12- Curtis, J.D., Lersten, N.R., 1990. Internal secretory structures in *Hypericum* (Clusiaceae): *H. perforatum* L. and *H. balearicum* L. New Phytologist. 114: 571–580.
- 13- Dell'Aica, I., Garbisa, S., Caniato ,R., 2007. The renaissance of *Hypericum perforatum*: biomedical research catches up with folk medicine. Current Bioactive Compounds. 3: 109–119.
- 14- Gitea, D., Sipos, M., Tamas, M., Pascaorgans, B., 2011. Secretory structures at species of *Hypericum* genera from Bihor county, Romania. Notes I. Vegetative. Farmacia, vol. 59, 3
- 15- Green, J.R., 1884. On the organs of secretions in the Hypericaceae. Journal of the Linnean Society (Botany). 20: 451–464.
- 16- Holzl, J.; Petersen, M., 2003. Chemical constituents of *Hypericum*. In: Ernst, E., editor. *Hypericum: The Genus Hypericum*. Taylor and Francis; New York, USA. p. 77–93.
- 17- Kornfeld, A., Kaufman, P.B., Lu, C.R., Gibson ,D.M., Bolling,S.F., Warber, S.L., Chang, S.C. & Kirakosyan, A., 2007. The production of hypericins in two selected *Hypericum perforatum* shoot cultures is related to differences in black gland structure. . Plant Physiology and Biochemistry. 45: 24–32.
- 18- Łotocka, B., Osinska, E., 2010. Shoot anatomy and secretory structures in several species of *Hypericum* L. Botanical Journal of Linnean Society. 163: 70–86
- 19- Maggi, F., Ferretti, G., Poccetti, N., Menghini, L., Ricciutelli, M., 2004. Morphological, histological and phytochemical investigation of the genus *Hypericum* of central Italy. Fitoterapia. 75: 702–711
- 20- Metcalf, C.R., Chalk, L., Chattaway, M.M., Hare, C.L., Richardson,F.R., Slatter, E.M., 1950. Hypericaceae. In: Anatomy of the dicotyledons. Leaves, stem and wood in relation to taxonomy with notes on economic uses. Oxford: ClarendonPress. 165–169.
- 21- Nürk, N.M., 2011. Phylogenetic analyses in St. John's wort (*Hypericum*). In ferring character evolution and historical biogeography. Ph. D. Thesis. University Berlin.
- 22- Onelli, E., Rivetta, A., 2002. Ultrastructural studies on the developing secretory nodules of *Hypericum perforatum*. Flora. 197: 92–102.
- 23- Pereira Coutinho, M.C., 1950. Notas sobre a constituiÃ§Ã£o Ão histoÃ¡-anatoÃ¡mica das diversas espÃ©cies do gênero *Hypericum* L. exÃ©stentesna Serra do GereÃ¡ s. Agronomia Lusitana. 12: 517±549.
- 24- Perrone, R., Derosa, P., Castro, O., Colombo, P., 2013. Leaf and stem anatomy in eight *Hypericum* species (Clusiaceae). Acta Bot. Croat. 72 (2): 269–286.
- 25- Robson ,N.K.B., Adams, W.P., 1968. Chromosome numbers in *Hypericum* and related genera. Brittonia. 20: 95–106.
- 26- Robson, N.K.B., 1977. Studies in the genus *Hypericum* L. (Guttiferae) 1. Infrageneric classification. Bulletin of the British Museum (NaturalHistory, Botany series). 5: 291±355.
- 27- Robson, N.K.B., 1981. Studies in the genus *Hypericum* L. (Guttiferae) 2. Characters of the genus. Bulletin of the British Museum (Natural History, Botany series). 8: 55±226.
- 28- Siersch, E., 1927. Anatomie und mikrochemie der *Hypericum* druesen. (Chemie des Hypericins). Planta 3: 481±489.
- 29- Zobayed, S. M. A., Afreen, F., Goto, E. & Kozai, T., 2006. Plant-Environment interactions: Accumulation of *Hypericum perforatum*. Annals of Botany. 98: 793–804.

Investigation of secretory structures in some of the *Hypericum* species in Iran

Bayat M., Rahiminejad M.R. and Ghaemmaghamy L.

Biology Dept., Science Faculty Isfahan University, Isfahan, I.R. of Iran

Abstract

The genus *Hypericum* L. (Hypericaceae), consisting of about 500 species shows a worldwide distribution from which 19 grow in Iran. A wide range of biologically active compounds particularly with anti-depressants e.g., naphthodianthrones (e.g. hypericin and pseudohypericin) have been identified in this plant. The aim of this study was to evaluate the relationship between the anatomical, histological and morphological features in this genus. for this purpose the anatomical structure and histological traits of vegetative and generative organs of the species: *H. dogonbadanicum*, *H. androsaemum*, *H. perforatum*, *H. tetapterum*, *H. scabrum*, *H. triquetrifolium*, *H. asperulum*, *H. lysimachioides*, *H. elongatum*, *H. hirtellum*, *H. davisii*, *H. apicum*, *H. helianthemooides*, *H. vermiculare*, *H. hirsutum*, *H. linarioides*, *H. armenum* were examined. This study showed that secretory tissues including secretory canals, translucent glands and black glands yielded the most useful features for our purpose. These structures are generally located in stems, leaves, petals and sepals, flags and carpel; although depending on the species and organs they may show some differences. Secretory ducts showed a general presence in all the species studied however number and position of them were different. Furthermore, secretory cavities were revealed in all the species examined; but differed based on their pore diameter and location. The dark nodules were seen in some species and organs. Based on the above observations, a diagnostic key was constructed and provided here which showed a fully accordance with the already prepared morphological ones.

Key words: *Hypericum* L., Hypericaceae, Iran, Anatomy, Secretory tissue.